

DIT IS

HOE JE GAAT VERDWIJNEN

EEN PODCAST OVER WAT DAN OOK

DIT IS HOE JE GAAT VERDWIJNEN

Gepubliceerd op 5 mei 2021

(Prozagedicht) Over tomatensoep, mensen op servetten tekenen en de zee. Met geluidsontwerp van Studio Pluisbeest.

Steun Dit is via Patreon:

patreon.com/ditis

SFX: Geluid van een stad.

DENNIS:

Welkom bij Dit is... een podcast over wat dan ook. Een plek voor radioverhalen van elke soort waarin ik mijn nieuwsgierigheid volg. Mijn naam is Dennis Gaens en dit is... hoe je gaat verdwijnen.

SFX: Geluid van de stad verdwijnt in riser. Na een paar tellen begint een tikkende klok.

DENNIS:

Je kiest een verdacht betaalbaar eetcafé dat voor de rest vooral toeristen trekt en een handvol vaste gasten bedient. Je bezoekt het op de minst drukke tijd (dit heb je van tevoren uitgezocht), neemt plaats bij het raam en bestelt de tomatensoep. Zo zeg je het ook: "De tomatensoep."

Je zal hier iets leren over tijd dat je naderhand gaat vergeten. Misschien was dat het.

SFX: De klok stopt. Pianonoten onder het stuk dat hier volgt.

DENNIS:

Je tekent voorbijgangers op een servet, geeft ze namen en vult hun kleren volledig uit met je balpen zodat je ze altijd dikker kunt maken of een cape kunt laten dragen. Je laat ze zich dingen afvragen, maar dat schrijf je er niet bij. Als er een hoed moet komen teken je die voorzichtig over het haar heen, alsof je hem daadwerkelijk liefdevol opzet.

Niets hier is van jou en dat vind je een geruststellende gedachte. (Je zou willen dat het overal zo was.) Dat is niet altijd zo geweest. Vroeger was er overal wel iets van jou te vinden.

Je zult aan dingen denken, maar niet overdonderend veel. De soep zal zijn wat je ervan verwacht en je rekt af.

Een paar camera's zullen je nog vastleggen als je het café verlaat, maar uiteindelijk sla je ergens een hoek om. De servetten laat je liggen. Misschien bekijkt de serveerster ze, misschien zelfs liefdevol, maar zeker weten gooit ze ze weg voordat iemand ernaar kan vragen.

SFX: Geluid van een tikkende klok. Piano klinkt uit.

DENNIS:

Het laatste wat er van je zal verdwijnen is het dunne laagje vet op de bodem van de douche in je appartement.

SFX: Geluid van de zee en na een tijdje een neuriende vrouw.

DENNIS:

Dit was hoe je gaat verdwijnen. Een prozagedicht van mijn hand met dit keer geluidsontwerp van Lucia en Thijs van Studio Pluisbeest. Ben je benieuwd hoe ze dat hebben aangepakt en wat hun ideeën daarover zijn? Op mijn Patreon ga ik in gesprek met ze daarover. Je wordt al Patron van Dit is voor €1,50. Dat is

hetzelfde geld dat Greet333 voor een Ancistrus Mini Algeneter vraagt op het prikbord van zeelandnet.nl. Toegegeven, dat is ook heel aantrekkelijk, maar daarvoor moet je wel helemaal naar Zeeland rijden, denk ik, weet ik eigenlijk niet. En misschien woon je daar ook wel al. Misschien is Greet333 je buurman. Maar goed, je moet op zijn minst een aquarium hebben... denk ik, ook. Hoe dan ook, mijn Patreon kun je gewoon vanuit thuis bezoeken. In je browser. Bedankt voor het luisteren en tot volgende keer.